

A Tavirózsa Egyesület szakvéleménye a Pamut-tó partján megkezdett és folytatásra tervezett fakivágások kapcsán

Előzmények

A veresegyházi Pamut-tó kezelője, a Pamutipari Horgász Egyesület 2015. március 12-én engedélyt kapott Veresegyház Város Önkormányzatától 28 db., 20-50 cm törzsátmérőjű nyárfa kivágására a Pamut-tó nyugati (házak felőli) partján. A kérelem indoka az volt, hogy a kivágásra tervezett fák betegek, valamint a közvetlen vízparti fák a vízre dőlnek, és a leveleik a vízbe hullanak. A kérelem tartalmazza a fák tervezett pótlását is (14 db. magas kőris, 14 db. éger).

Az önkormányzat „28 db. veszélyessé vált, beteg nyárfa kivágását” engedélyezte és kötelezte a Horgász Egyesületet a fapótlásra. A határozat indoklása szerint a fák nagy része a vágás érettségi kort rég túlhaladta, ágaik letöredeznek, balesetveszélyt okozva, másrészt a fák lehulló lombjai szennyezik a tavat. A kitermelt faanyagot szociális célra kívánják hasznosítani.

2015. március 22-én kezdték meg a fák kivágását, melynek kapcsán a Tavirózsa Egyesületet több tiltakozó helyi lakos is megkereste. Adatkérésünkre az ügyben az önkormányzat segítőkész volt, tájékoztatta egyesületünket a közérdekű részletekről.

A Tavirózsa Egyesület állásfoglalása:

- a kijelölt fák közül csak néhány olyan egyed van, melyet állapota miatt ki kellene vágni, a többi esetében elegendő a száraz ágak levágása, majd lekezelése gombaölő szerrel,

- megkezdődött a védett énekesmadarak fészkelési ideje, a fák kivágásával a táplálkozó- és fészkelőhelyek száma is csökkenne. A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 43. § (1) bekezdése szerint „*tilos a védett állatfajok egyedének zavarása, ... szaporodásának és más élettevékenységének veszélyeztetése, lakó-, élő-, táplálkozó-, költő-, pihenő- vagy búvóhelyeinek lerombolása, károsítása*.” A fás szárú növények védelméről szóló 346/2008. (XII. 30.) Korm. rendelet (3) bekezdésének c) pontja előírja, hogy

„*a jegyző a fás szárú növény kivágása iránti kérelmet elutasítja, ha az természetvédelmi vagy környezetvédelmi érdeket sért*”
.

- a vízparti fák gyökérrendszerének alapvető szerepe van a tó felé áramló, emberi tevékenység következtében tápanyaggal (pl. nitráttal) terhelt talajvizek megtisztításában. A fák kivágásával,

illetve a természetes öntisztuló-képesség csökkenésével több tápanyag juthat a vízbe, mely algásodást okoz,

- a fák árnyékolásának megszűnése a víz felmelegedéséhez vezet, mely az intenzív algásodás esélyét növeli,

- a fák kivágásával el fognak halni a vízbe nyúló gyökereik is, melyek fontos ívóhelyek pl. a keszegfélék számára, de egyben búvóhely az ivadékoknak és a ragadozóknak is,

- a fák kb. 35 évesek, mivel a Pamut-tó kialakításakor ültették őket. 28 db. ilyen korú fát nem helyettesíthet 28 db. néhány éves facsemete,

- a többségében veszélyt nem jelentő fák teljes kivágása tájképi szempontból is káros,

- az őshonos nyárfák évezredek óta a vizes élőhelyek jelentős tagjai. Leveleik vízbehullása természetes folyamat, lebomlásuk során anyagaik beépülnek a táplálékláncba. A vizek feliszapolódása gyakran az emberi beavatkozások okozta szennyezés növekedés (pl. öntisztuló-képesség csökkenése, rosszul működő szennyvíztisztító szennyezése) következtében fellépő intenzív algásodás („vízvirágzás”) következménye. (Pl. a Malom-tó közel 600 év alatt nem töltődött fel, pedig a leírások és térképek alapján mindig is voltak fák a partján. Ugyanakkor a romló vízminőség miatt a XX. század utolsó néhány évtizede alatt 2 méter iszap halmozódott fel benne. A Duna- és a Tisza-mentét hatalmas őshonos nyárasok kísérik, a folyók vízminőségének romlása kapcsán azonban sosem merült fel, hogy ezek a nyárasok lennének a felelősök.)

Végveszélyben a pamut-tavi fák

Írta: Tatár Sándor

2015. március 25. szerda, 00:29 - Módosítás: 2015. augusztus 26. szerda, 10:15

Levegőtől és földig (magyarul) Kőrösi Csoma Sándor műveinek kiadásának 100. évfordulójára a Magyar Nemzeti Múzeum és a Magyar Nemzeti Színház közös kiadványt készített, amely a magyar nyelv és kultúra történetéről és a magyar nyelv és kultúra szerepéről szól. A kiadvány a Magyar Nemzeti Múzeum és a Magyar Nemzeti Színház közös kiadványaként jelenik meg.